

D.Tóth Kriszta - A Nagy Találkozás

2013 március 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

EI?bb olvastam vele interjúkat, mint hogy a könyveit a kezembe vettem volna. Persze, ez akár érthet? is lehet, ha az ember úgy áll hozzá, hogy jó alaposan megnézi, mivel tölti azokat a ritka, édes órákat, amikor könyv van, könyv lehet a kezében.

De vele nem ez volt a helyzet, nem megfontoltságból, alaposságból néztem utána. Hanem egyszer?en szembe jött. Nem tudtam nem észre venni. Mert mindenhol ott volt. A blogokon, amelyeket olvasok, az újságok honlapjain, amelyeket böngészek, a könyvesboltokban, ahová járok... nem lehetett tovább halogatni. A járvány, amit Murakami Haruki-nak hívnak, engem is megfert?zött.

Az utolsó csepp az volt a pohárban, amikor néhány hónappal ezel?tt, bekapcsolva a vadonatúj e-olvasómat, ez az idézet fogadott t?le (szabadfordításban): „Ha csak azokat a könyveket olvasod, amiket mindenki más olvas, akkor csak az lesz a fejedben, mint mindenki máséban.” Na jó, ez az én emberem!

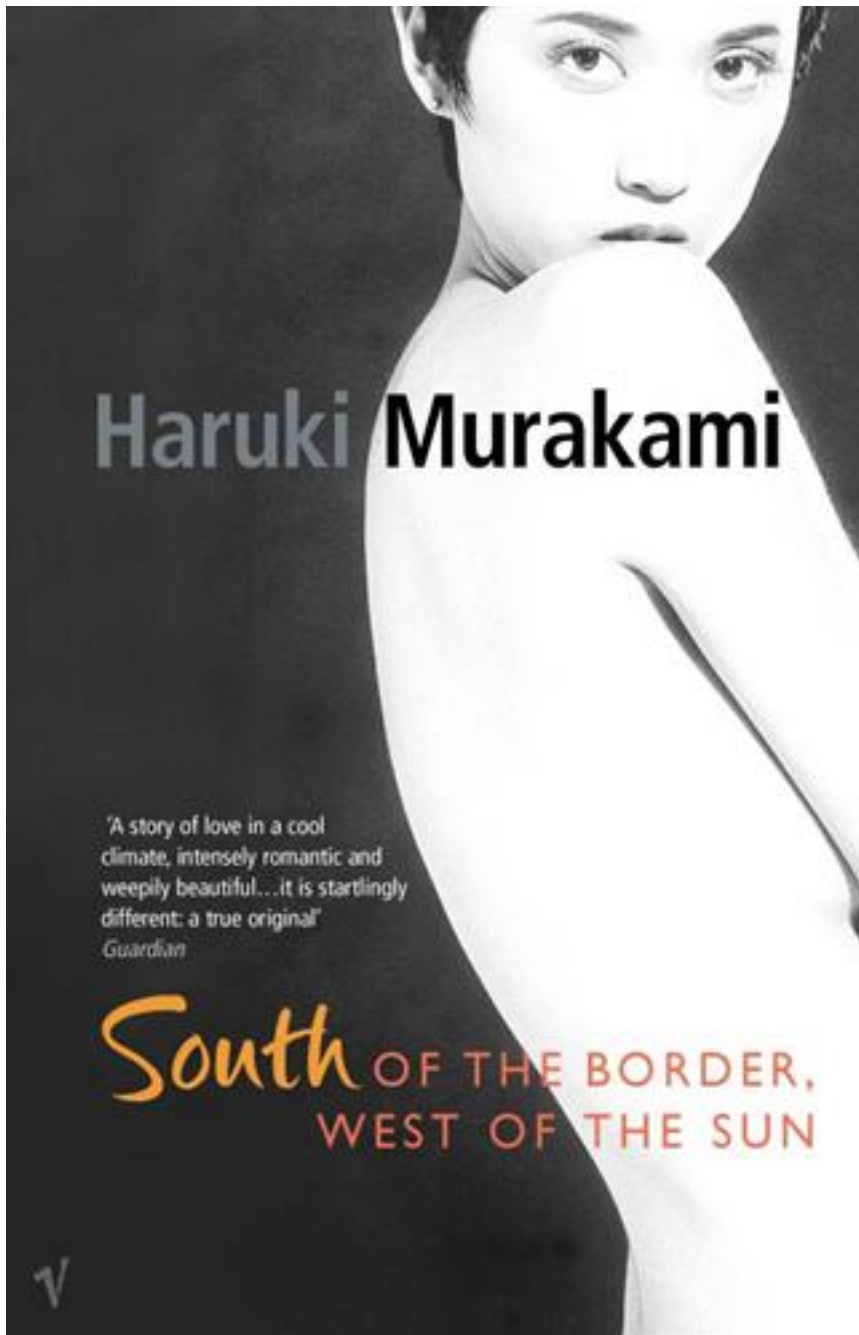
Murakami-szerelmemre aztán egy újságban olvasott interjú ütötte rá a szavatossági pecsétet. Hát lehet ellenállni egy olyan írónak, aki egy, a m?vészetének gyökereit firtató felvetésre nemes egyszer?séggel annyit mond, hogy: „Nem tartom magam m?vésznek. Csak egy pasas vagyok, aki tud írni. Ja.” Ekkor már tudtam, hogy ez a liaison nem valamiféle könny? tavaszi flört lesz. Nem is tüzes, gyorsan ellobbanó szeret?i viszony. De még csak nem is valamiféle nehezen értelmezhet?, kínlódós, játszmázós, félig-meddig kapcsolat. Hanem egy amolyan igazi, belemen?s, felvállalós, igazi nagy szerelem. A mindent feléget? love story. Hm. Ha értitek, mir?l beszélek.

A Norvég erdővel kezdtem. Mert, ahogy Murakaminak, nekem is az a kedvenc Beatles dalom. És ahogy a fűhűsnek, Watanabe-nak, nekem is a Nagy Gatsby az egyik all-time kedvenc könyvem. Nem csalódtam. A Norvég erdő szomorú és szép és elgondolkodtató és különleges és okos és vicces. És ahogy a halálról ír... Mindenkinek, aki látta már a halált közelről, aki érzett már gyászt, el kellene olvasnia. Murakami nemcsak befelé, az erdő közepébe mutat utat, hanem kifelé is, a világosságra. Kérdés, hogy az olvasó ki akar e jutni a téli erdőből. Ezt mindenki döntse el maga.

Aztán jöttek a következők. A Kafka a parton, a Kurbli madár krónikája, a Világvége és a keményre fűtt csodaország... Most pedig ott figyel már a virtuális polcon a legújabb, az 1Q84.

Utóbbi egy háromkötetes, 1000 oldalas mestermű, alig várom, hogy elkezdjem. Annál is inkább, hogy ezúttal már célirányosan olvastam utána a regénynek. Miután a kérés közepén járok a saját könyvemnek (ami messze nem lesz ezer oldalas, és – persze – messze nem lesz Murakami, hogy is lehetne?), nagyon kíváncsi voltam, hogy milyen módszerrel hoz létre valaki egy ilyen volumenű szöveget. Egy újabb interjúban megtaláltam a választ.

Murakami Haruki kemény napirend szerint él. Hajnali négykor kel és déli 12-ig dolgozik. Délután maratoni futóversenyre edz, aztán lemezboltokba megy zenét válogatni. Azt vallja, hogy egy ekkora munkához nemcsak a szellemnek, hanem a fizikumnak is edzettnek, erősnek kell lennie. Minden hajnalban, amikor bemegy a dolgozószobájába, leül az íróasztalához, bekapcsolja a számítógépét, és... átmegy a „Másik Szobába”. Ahogy fogalmaz: „ehhez a metaforikus Másik Szobához ki kell nyitnom egy nagyon nehéz ajtót. Aztán, ha végeztem, be kell csuknom ezt a nagy és nehéz ajtót.” Ehhez kell az erő, a fizikum, a praktikusság. Hogy kívül rendszer legyen – mert odabent, a tudatalattijában saját bevallása szerint is káosz van.

Murakami első olvasója mindig, minden regény esetén ugyanaz az ember. A felesége, akit az egyetemről ismer – arról az egyetemről, ahová Toru Watanabe, a Norvég erdőfűszes is jár. Murakami az ifjúkori első szerelmét vette el, annak már majd' negyven éve, és mára az első és legfontosabb kritikusa. Ha valakit eddig nem sikerült meggyőznöm, hogy olvassa ennek az embernek az írásait, akkor talán majd most. Murakami ezt mondja a házasságáról:

„Nagyon kockáztattam a házassággal... Semmit sem tudtam a világról. Hülye voltam. Ártatlan. Kockáztattam. Az életemmel játszottam. De túléltem. Mindenesetre.”

Hát, nem megmondtam?

D.Tóth Kriszta - shopline.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyűlöletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló